

Les coses fetes amb qualitat i professionalitat

Qui ni arrisca no aprèn!

Darrere d'un bon professional no només hi ha estudis, coneixements o formació tècnica. Cal també, eficàcia i eficiència però és indispensable saber-se adaptar a les situacions, tolerar els imprevistos i acceptar el repte del desaprendre per aprendre sense por a l'arriscar-se.

Es dibuixa el projecte

Les persones som com figures polièdriques en el sentit de la diversitat de facetes o aspectes que hem de desenvolupar al llarg de tota la vida. Cada cosa té el seu moment i és bo estar-hi atents per donar-hi forma, també resposta. Decidir no és fàcil i acceptar les conseqüències d'una decisió, a vegades, fa de mal pair. Ser persones educades de manera integral porta a ser protagonistes de la pròpia vida personal i professional.

S'exercita la professió

Ser competent en la professió és treballar les moltes cares d'aquest poliedre. La part visible és el coneixement i domini tècnic, el coneixement que hom té. Tot plegat és prou senzill! Però, què en diem de construir tot aquell invisible que, en definitiva, és el que ens configura? Com s'ensenyà i com s'aprèn? El treball d'aquest invisible passa per desenvolupar la pròpia competència i progressar en la qualificació profes-

sional però, no oblidem el seguit d'habilitats i destreses que acompanyen una vida professional. Empatia, intel·ligència emocional, cooperació i capacitat creativa; interrelacions, domini de les emocions...; iniciativa, imaginació, creativitat i, també, risc són requisits tant o més indispensables que la pròpia formació tècnica i especialitzada. Quants de nosaltres no aixecaríem el dit per respondre un clar «no» a la pregunta: exerceixes allò per al qual t'has preparat i/o estudiat?

La professió es fusiona amb la pròpia vida

Formar-se professionalment no és cosa de dos dies. Trobar l'equilibri entre l'exigència externa i la interna deu ser important, per no dir imprescindible. Progressar professionalment passa per poder descobrir i establir reptes a petita escala que ens facin sortir de les rutines més rutinàries només fent l'esforç de posar una mica d'imaginació en allò que sempre hem fet d'una manera. Reptes que obliguen a formar-nos en allò en què ens descobrim inexperts. Perquè... qui és que sap o sap fer de tot? A vegades, voler córrer certs riscos obre les portes a nous camins professionals, sovint inesperats; i, en això, cadascú hi té la paraula.

2 Els gegants. Formació professional a Escola Pia de Catalunya **3** Carta oberta **4** Noves competències, més formació professional. Equig de gestió. EP Mataró. EP Sarrià. **9** qualitat + especialització = centre de referència **10** Actualitat **12** Sant Josep era fuster i un cap de biga serrava... Zum-zum

Els gegants

Metàfores de la vida

La vida, potser, és com els gegants. Al principi costa d'aixecar-los, mantenir l'equilibri i situar-se dins d'aquest espai. Amb el temps, li vas agafant el gust i ho portes millor. Saltes, balles, rodes i, fins i tot, t'ajups i et decantes. Quan ja en domines un t'arriba la parella. Que bé! El gegant ja no balla sol! Ara és més difícil. Has de coordinar el ball i els saltirons amb l'altre gegant. No estàs sol. I, potser, l'altre no fa el ball que tu vols. Potser fa més o menys voltes que tu i s'ha de saber acceptar.

No sempre es tenen ganes de portar-los i ballar (a vegades la faixa estreny massa

fort). Ho saps bé. Hi ha dies que per una o altra raó et resulta carregós ballar sol i/o amb l'altre, però hi ha dies que els gegants tornen a estar contents i aquell dia fas més voltes que mai. No cal dir que també porten problemes: males cares, mals d'esquena... però els segueixes estimant. Temps més tard, te'n proposen de dur-ne uns altres de més grans i més senyors. És un pas endavant. La vida, com els gegants, s'emplena quan et dónes, comparteixes, balles i plores.

Yolanda Villanueva · *gegantera*

Formació professional a Escola Pia de Catalunya

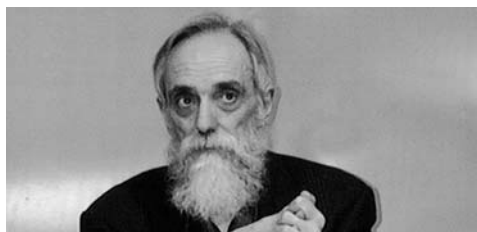
Cicles formatius, ensenyaments de règim especial i no reglats

	Tipus Estudi	M/ Titol		Hores
		M/	Titol	
Calassanci Barcelona 93 310 26 10	CF	M	Gestió administrativa	1.300
	NR		Simulació d'empresa	650
	NR		Comerç exterior	350
Granollers 93 879 18 81	NR		Simulació d'empresa	650
	NR		Ofimàtica	155
Igualada 93 803 27 00	NR		Gestió comercial en anglès	250
	CF	M	Gestió administrativa	1.300
Mataró 93 790 16 27	CF	M	Equips i instal·lacions electrotècniques	2.000
	CF	S	Administració i finances	2.000
	CF	S	Gestió comercial i màrqueting	1.400
	CF	S	Desenvolupament d'Aplicacions informàtiques	2.000
	NR		Simulació d'empresa	650
	NR		Formació Esportiva	2.200
Olot 972 26 02 12	NR		Preparació prova d'accés a CFGS 18 anys (PPA-18)	630
	NR		Preparació prova d'accés a CFGS 20 anys (PPA-20)	420
	NR		Simulació d'empresa	650
	CF	S	Activitats físiques i esportives	2.000
Sarrià-Calasaç Barcelona 93 212 09 08	NR		Preparació prova d'accés a CFGS	630
	EE		Esports de muntanya i escalada	
Centre de Formació de Tècnics Esportius Barcelona 93 212 09 08			• Escalada	1.050
			• Alta muntanya	1.100
			• Muntanya mitjana	975
			• Barrancs	975
	EE		Esports d'hivern	
		• Esquí alpi	1.085	
		• Esquí de fons	1.015	
		• Surf de neu	1.045	

En l'oferta de formació professional d'Escola Pia de Catalunya, distingim 3 tipus d'estudis: els cicles formatius (CF), els ensenyaments de règim especial (EE) i els estudis de formació no reglada (NR). Els dos primers disposen de grau mig i grau superior, i en el cas concret dels EE, a més, cal haver superat una prova específica d'accés. En acabar un grau superior es pot accedir a estudis universitaris de 1r Cicle, principalment, però també a alguns de 1r i 2n cicle, segons taula de correspondències d'especialitats afins. Pel que fa a la titulació, en el cas d'un grau mig és de Tècnic i la d'un grau superior és de Tècnic Superior (en el cas d'un EE és de Tècnic d'esport en l'especialitat corresponent). La titulació de la formació NR és de títol propi a excepció d'aquelles que depenen de l'Administració laboral, la qual expedeix un certificat o diploma acreditatiu.

Carta oberta

als membres de l'Equip de Gestió del Secretariat,
als diversos col·laboradors laics de la Cúria Provincial,
als Equips Directius i a tot el personal de les nostres escoles.

*Sense els laics,
l'Església semblaria tonta.
(Cardenal John H. Newman)*

Benvolgudes, benvolguts,

Encara que he tingut diverses ocasions, aquests darrers temps, d'acomiar-me de vosaltres en tant que provincial no voldria, de cap manera, que ningú pogués tenir la impressió que l'havia passat per alt. Vet aquí el motiu d'aquesta carta.

Com que, durant dotze anys, he col·laborat amb vosaltres, he tingut bones ocasions d'observar moltes coses i us les voldria dir ben sincerament. He vist el vostre treball, fidel i creatiu alhora. He vist l'interès amb què us mireu tot el que es refereix a l'Escola Pia, a la qual considereu també casa vostra. He vist la vostra generosa disponibilitat i una dedicació que sovint va molt més enllà del que seria exigible. He vist la vostra il·lusió en la tasca educativa que fem entre tots i en tot allò que la facilita. He vist el plus de cordialitat en les vostres relacions mútues. He vist... No podria allargar la llista sense fer-me pesat. Potser sí, però, que la puc resumir dient que he vist en vosaltres, en acció, l'esperit escolapi.

Podeu comprendre que tot plegat m'ha produït un goig molt gran, i la convicció íntima i ben arrelada en mi que l'Escola Pia continua viva i amb molta feina a fer. Té, com diem sovint, una missió important a realitzar. I

m'alegra saber que la duem endavant entre tots, entre vosaltres i nosaltres, els religiosos. M'omple d'alegria i de confiança saber que, més enllà de la meva persona, continuareu estimant la nostra institució i col·laborant-hi noblement.

I m'ha produït també una necessitat autèntica d'agrair-vos el que feu, però encara més el que sou; les vostres persones i les vostres opcions vitals: especialment l'opció per una educació de qualitat oferta a tothom, principalment als qui més la necessiten, però també l'opció de fer-ho entre tots, en aquesta comunió que anomenem Escola Pia de Catalunya. Gràcies, doncs, a totes i tots, un per un.

En acabar el meu servei com a provincial, vull que sapiguen de la meva boca els meus sentiments. I aprofito l'avenentesa per a posar-me a la vostra disposició en tot allò en què us pugui servir.

Amb afecte ben cordial,

Andreu Trilla

abril del 2003

Noves competències, més formació professional

Una formació útil i pràctica

«LA UNIFICACIÓ DELS ESTATS ITALIANS» (Basat en fets reals)

Enrique Díaz · *Equip de Gestió*

«Parli'm de la unificació dels estats italians». Aquesta és l'última pregunta que recordo que em van fer a l'examen final d'història a vuitè curs de l'EGB i, tot i que

han passat més de vint anys, encara tinc molt present que no en tenia ni idea de la resposta. Aquesta situació no era particular de l'assignatura d'història sinó que es podia estendre a la resta d'assignatures excepte les de gimnàstica i dibuix. Sí que és un misteri per a mi com vaig poder arribar a obtenir el «valuós» títol de graduat escolar i, encara més, al fet que, al final de l'EGB, m'enviessin a fer els estudis de batxillerat, suposo que l'«èxit escolar» anava molt associat al BUP i als estudis universitaris i pocs pares o alumnes estaven disposats a renunciar-hi. Per suposat, en tenir una bona base escolar al final de l'EGB —és increïble la quantitat de coses que un mal estudiant pot deixar d'aprendre assistint a l'escola— era un bitllet d'anada al fracàs en el batxillerat. Efectivament, vaig

complir les expectatives i vaig ser molt amablement convidat a abandonar els prestigiosos estudis però amb l'opció d'adscriure'm al que en les pel·lícules anomenaven el «pla B»: formació professional o inserció en la vida laboral. En el meu cas «vaig patir» les dues coses; FP administratiu, el matí i un creatiu i «net» treball de rentaplats, a la tarda. No tenia res personal en contra dels estudis de FP però si, durant 10 anys, no van aconseguir interessar-me per coses com les guerres del Peloponès o quelcom tan suggerent com «el binomi de Newton», menys ho farien per la comptabilitat, la taquigrafia i el dret administratiu. Gairebé sense donar-me'n compte vaig viatjar al «país del màxim avorriment» on hi vaig viure una bona temporada dedicat a les activitats pròpies dels seus habitants. I és que, quan un està avorrit a la classe, buscar sempre la possibilitat de fugir és gairebé obligatori, i en això sí que era un veritable expert: missatges en forma de boleta a d'altres taules, dibuixar les tapes del llibre, pensar en el que faràs en sortir de classe, llegir coses alienes a l'assignatura, reunions amb partides de pòker incloses en el bar del davant o, directament, no anar a classe en tot el dia. Quan es decideix fer campana de forma sistemàtica, a més dels inevitables perjudicis acadèmics es produeix un trencament amb el sistema «oficial» quasi definitiu que fa que la presa de decisió respecte al tema «estudis» passi a ser patrimoni d'un mateix. I, encara que en la meua feina de la tarda anava adquirint més responsabilitats, els plats que fregava eren més grans i les copes més delicades, ara estava més present la inquietud, alimentada per llargues hores de lectures «alienes a l'assignatura», d'aprendre coses noves. Des de la meua posició d'«exiliat» de l'ensenyança reglada es tractava de poder estudiar alguna cosa des d'on es

pogués progressar normalment malgrat la deficient formació de base. La programació d'aplicacions de gestió (semblava una bona opció, no estava dintre del circuit oficial), era un mercat professional nou on havia d'aprendre-ho tot des de zero i ni tan sols havies de saber ortografia, tot s'escrivia en lletres d'impremta i en un pseudoidioma semblant a l'anglès però sense verbs irregulars. La cosa va funcionar tant que fins i tot els mateixos professors que m'havien ensenyat llenguatge de programació em contractaren com a professor. La meua mare encara riu quan hi pensa, el seu fill en el bàndol enemic provaria la seva pròpia medicina. Però no va ser tan greu, de fet era bastant més divertit que «desincrustar» restes de menjar o determinar les qualitats «antigreix» d'un nou producte de neteja. Però la informàtica no va ser l'única via d'estudis que vaig fer; vaig tenir, també fora dels «circuit oficials», el títol de bussejador professional equivalent a un primer grau de formació professional. Encara que mai vaig arribar-me a dedicar seriosament a aquesta professió, la informàtica s'emportà el 1r premi, vaig adquirir coneixements de física, de biologia o d'història que em vam demostrar que l'estudi no sempre és avorrit si l'entorn on l'apliques et resulta atractiu i emocionant i, per a mi, el busseig, ho era. Finalment, molts anys i moltes històries després, vaig acabar estudiant a la universitat i un dia d'exàmens, llegint la llista de les preguntes, em vaig ensopegar amb un enunciat que em va resultar d'allò més familiar: «la unificació dels estats italians». Aquesta vegada sabia la resposta.

FORMACIÓ PROFESSIONAL: UN PROJECTE DE FUTUR.

David Gallemí · *EP Mataró*

Ens cal assegurar l'orientació

Els propers mesos d'abril i maig són mesos de presa de decisions. S'apropa el final de curs i els alumnes d'ESO i Batxillerat gasten moltes energies -uns amb les idees més clares que altres- en plantejar-se el seu projecte professional i personal. Precisament,

per la importància d'aquest moment, els educadors tenim l'obligació de donar tota la informació sobre els estudis postobligatoris amb el màxim de rigor i objectivitat possible. Nosaltres som els dipositaris d'aquesta responsabilitat, i els que hem de conèixer les diferents opcions i posar-les a l'abast dels nostres alumnes. Però avui, això no és del tot així. Cal posar-hi remei! No sé si en part per aquest motiu o per la pròpia inèrcia, la gran majoria d'alumnes d'ESO escullen el camí del batxillerat per defecte -a l'igual que fan els de batxillerat amb la universitat-, mentre que uns pocs opten per la Formació Professional.

Batxillerat	23 %
ESO	56 %
Prova d'accés:	11 %
Repetidors:	7 %
D'un altre Cicle Formatiu de Grau Mig	2%
FPI	1%

Procedència dels alumnes matriculats en els CF de grau mitjà des de l'any 1998 a Escola Pia de Mataró

En aquest procés de decisió també hi participen, des d'un altre vessant, els pares. Uns pares que sovint desconeixen el sistema educatiu en el qual estudien els seus fills. Uns pares que dipositen, legítimament, totes les expectatives possibles sobre els fills, però que comencen a preocupar-se quan el seu fill surt de la fila, buscant més aviat un bàlsam que una alternativa que motiví el jove. I llavors, escoltem

aquesta pregunta: aquí, a l'Escola Pia, quins estudis de formació professional feu? també, als pares, ens cal dedicar-hi temps per divulgar i comunicar tant el que són els cicles formatius com l'oferta que tenim.

La formació professional és opció de futur. No ho dic pas només jo, també ho diuen aquells que hi entenen. La formació professional és una opció pel futur, un futur que albira necessitat de tècnics qualificats per restituir mètodes i recursos d'una part de la població activa. Escollir la formació professional és escollir un itinerari que

facilitarà, a l'alumne, la seva incorporació al món laboral (3 de cada 4 alumnes s'insereixen) i seguir, si així es vol, amb estudis superiors. Una formació professional en la qual l'alumne esdevé el vertader protagonista del seu propi aprenentatge a través d'una formació específica que es completa quan realitza les pràctiques a l'empresa, d'uns quatre mesos de durada, en un entorn i ambient de treball propi de l'especialitat que aprèn. Una formació que, finalitzats els estudis i amb l'experiència professional al darrera, obliga a tornar a decidir: treballar, estudiar, o bé, treballar i estudiar.

Estudien	40 %
Treballen	27 %
Estudien / Treballen	28 %
Inactius	2 %
Altres	3 %

Inserció laboral dels dos cicles formatius de grau mitjà de la l'Escola Pia de Mataró des de l'any 1999

En tot cas, no hi ha itineraris únics. Cadascú construeix el seu propi itinerari professional, segons interessos, objectius i circumstàncies personals. Tots els itineraris són vàlids si garanteixen un projecte de futur. El nostre repte consisteix en donar resposta als qui volen incorporar-se al mercat laboral sense renunciar a una formació completa, qualificada i professional, com també oferir una sortida professional digna, rendible, suficient, una oportunitat real als qui no volen, no necessiten o no poden anar a la universitat.

Per acabar: per què val la pena estudiar formació professional?

- perquè és una veritable eina per esdevenir professionals qualificats d'aquest país.
- perquè representa una molt bona oportunitat per a treballar en les nostres empreses.
- perquè esdevé un itinerari professional per a la incorporació a la vida activa.
- perquè permet la continuïtat en els estudis i facilita el progrés de l'alumne.
- perquè ajuda a recuperar el valor educatiu del treball.

LA COMISSIÓ D'ENSENYAMENT

Miquel Mateo · *Equip de Gestió*

La Comissió d'Ensenyament, formada en el marc de l'Equip de Gestió, té com a objectiu general aconseguir amb una de les finalitats del Secretariat de les Institucions: la de fer estudis, avaluacions, prospectives i propostes raonades de futur sobre les Institucions Escolars. Des d'una perspectiva més concreta, l'àmbit de prospectiva, la Comissió d'Ensenyament és l'encarregada de fer els estudis que afectin el mapa escolar institucional des de l'oferta dels ensenyaments que coneixem com «reglats» (és a dir, aquells que la LOGSE defineix com de règim general) i que estan directament regulats pel Departament d'Ensenyament i aquells altres de caràcter professionalitzador, on intervien diferents conselleries, com ara la de Treball, la

d'Ensenyament o la d'Afers Socials i Família. També compleix amb l'objectiu d'analitzar situacions concretes per encàrrec del Secretari General.

Aquesta comissió neix de la fusió de dos grups de treball anteriors, un que contemplava els ensenyaments «reglats» i un altre que feia allò propi amb els ensenyaments professionalitzadors. De dos cursos ençà, es va considerar més efectiu que fos un únic grup de treball que atengués tots els àmbits d'ensenyament i, d'aquesta manera, es van unificar els equips, cercant sempre els criteris d'eficàcia i concentració de feines. Aquesta comissió la integren normalment quatre persones, i es reuneix amb periodicitat mensual. Es busca que hi participin diferents responsables de les àrees de l'Equip de Gestió i, així, en formen part permanent el responsable de l'àrea administrativa i econòmica, el de l'àrea de projecte educatiu, el d'organització escolar i el de formació professional.

Les activitats de la comissió es defineixen en el moment en què es prepara el Pla Anual de l'Equip de Gestió, i acostumen a enfocar-se en objectius a curt termini (per exemple, els que es corresponen a un curs escolar) o a més llarg termini, com ara un període quadriennal o fins i tot superior. Aquests objectius es formulen normalment després d'haver analitzat situacions concretes d'escoles o a partir de determinades instruccions directes del Secretari General.

Com a actuacions concretes en podríem citar, per exemple, les anàlisis de les propostes d'ampliació o reducció d'unitats o nivells o de la implantació o supressió de diferents modalitats d'ensenyament en algunes escoles o en alguna zona determinada. Els informes s'elaboren a partir de les dades objectives de les quals disposa la Institució, com ara el mapa escolar de la zona que s'analitza, els resultats de la dinàmica de matriculacions en els diferents nivells de totes les escoles concertades i públiques, l'oferta concreta de modalitats d'ensenyament, etc. per tal de poder confegir un document el més objectiu i exhaustiu possible, el qual es lliura al Secretari General i que després, si

s'escau, se sotmet a la consulta de l'equip de directors gerents. En els darrers anys, s'han elaborat informes sobre la matriculació a Barcelona ciutat i les actuacions precises en algunes escoles per tal de formalitzar convenis d'adscripció amb altres escoles de titularitat no escolàpia; la proposta Institucional de Formació Professional també a Barcelona, que contempla l'oferta de Formació Professional en tota la zona i que ja ha començat a posar-se en marxa, o el redimensionament d'algunes escoles pel que fa a la seva oferta d'ensenyaments d'Educació

Infantil, Primària o Secundària Obligatoria. També s'han valorat diferents propostes d'acords amb altres institucions per tal de col·laborar en activitats de formació per a l'obtenció de titulacions pròpies i, estan en fase d'estudi, oferiments d'institucions que es dediquen a l'atenció de diferents col·lectius socials.

TÈCNICS D'ESPORTS PROFESSIONALS

Jordi Esgleas · EP Sarrià-Calassanç

Un cop més aquest estiu els anomenats «esports d'aventura» han estat notícia i, un cop més, ho han estat per fets desgraciats, com l'accident passat prop de Madrid on un jove morí mentre practicava puenting, o el que ha succeït a un càmping de la Garrotxa, on una jove ale-

manya de 17 anys resultà greument ferida en una maniobra de rappel i, ara, darrerament a Alacant on morí una nena de 10 anys i un home de 65 en ser atropellats per un tren mentre participaven en una marxa nocturna organitzada per un centre excursionista.

Aquests accidents han dut al primer pla de l'actualitat i, no és el primer cop que això passa, aspectes tan importants com la seguretat de les persones que practiquen activitats físiques i esportives en el medi natural o el grau de preparació tècnica dels monitors i/o empreses que les organitzen.

En aquest sentit, la demanda social és doble. D'una banda, hi ha la necessitat –i així ho reclama el sector– que es resolgui favorablement i ràpida la possibilitat de fer una formació tècnica, rigorosa i solvent, que capaciti adequadament tots els professionals del monitoratge i guiatge d'aquestes activitats. I d'altra, la demanda del públic per fer, com a lleure, aquests tipus d'activitats amb garanties de seguretat.

Per aquestes raons, entre altres, el Govern de la Generalitat està treballant en la redacció d'un projecte de decret de regulació de les activitats físicoesportives en el medi natural, en el qual es definirien quines són aquestes activitats, quina formació i quina titulació seria l'exigible a qui se'n faci càrrec; també, quins requisits haurien de complir les empreses organitzadores.

Pel que fa a la formació, fins fa poc el panorama era difós. Cada cop més, però, sembla aclarir-se.

Per una banda, dins la Formació Professional de règim general hi ha el Cicle Formatiu de Grau Mitjà de conducció d'activitats físicoesportives en el medi natural, i el de Grau Superior d'animació d'activitats físiques i esportives. Paral·lelament a això, s'està establint l'ordenació dels ensenyaments de Formació Professional de règim especial, corresponents als títols de tècnics i tècnics superiors en esports.

El procés ha estat llarg i encara no ha finalitzat però, el camí s'ha iniciat amb pas ferm i decidit. En aquesta línia ja

s'ha publicat el Decret 169/2002 de l'11 de juny pel qual s'estableix l'ordenació general dels ensenyaments de règim especial que condueixen a les titulacions oficials de tècnic i tècnic superior d'esport i el Decret 281/2002 de 5 de novembre, pel qual s'estableixen els currículums i es regulen les proves d'accés específiques dels títols de tècnics d'esport en els disciplines dels esports d'hivern següents: esquí alpi, esquí de fons i surf de neu. Ara, ja només ens falta que es publiquin els currículums corresponents als títols de Tècnic d'esports de muntanya I.

El centre de formació de tècnics esportius de l'Escola Pia de Catalunya, amb seu a l'Escola Pia de Sarrià-Calassanç en serà una de les pioneres i ha maldat per oferir una formació de qualitat en les especialitats de muntanya, escalada, barrancs i esquí. Pensem que, en la mesura que puguem dotar el país de tècnics qualificats, coneixedors de les tècniques més innovadores i respectuosos amb el medi, aquestes activitats es podran realitzar amb uns estàndard de seguretat alts. És per això que, a més d'estar en converses amb la FEDME, ja ha establert convenis de col·laboració amb la FCEH, el Conselh Generau d'Aran, a més de rebre el suport del Consell de Cambres i el Foment del Treball Nacional i de comptar amb un cos tècnic del més alt nivell. És durant aquest curs 2002-2003, que hem iniciat el Cicle Formatiu de Grau Superior d'Activitats Físiques i Esportives i les formacions corresponents als títols de Tècnic d'Esports de muntanya i escalada i esports d'hivern, amb la voluntat de donar servei als professionals en actiu i de donar una formació a tots els joves que volen encaminar el seu futur professional cap al món dels esports i les activitats realitzades en el medi natural.

qualitat + especialització = centre de referència

Una equació que garanteix el futur de la FP

El passat mes de juny -sense el consens polític desitjable- s'aprovava a Madrid la *Ley Orgánica 5/2002, de las Cualificaciones y de la Formación Profesional*. Aquest fet representa el corol·lari a una llarga travessa que s'inicia el 1993 amb el I Plan Nacional de Formación Profesional, l'objectiu del qual era crear les eines necessàries per donar resposta a alguns dels dèficits del sistema de formació professional.

La formació professional, vista com un sistema de qualificacions, la constitueixen (Art.30, Capítol IV de la LOGSE): la formació professional reglada (específica i de règim especial) i la formació professional ocupacional, en un doble vessant: la formació contínua (per a treballadors en actiu) i la formació per a la inserció (per a aturats). Totes elles pretenen l'adquisició de competències professionals dels usuaris que conformen el conjunt de població activa del país. Aquesta ordenació, però, presenta dos problemes bàsics que no afavoreixen la transparència, ni la confiança del sistema: 1) la desconexió entre les formacions, per la manca de coordinació entre administracions i 2) la desregulació d'algunes formacions (professions), fruit de la posició interessada d'algunes classes empresarials.

Per entendre-ho millor val la pena un exemple: imaginem un ciutadà/ciutadana que vol adquirir les competències professionals per esdevenir instal·lador elèctric d'habitatges. Podria optar per:

- a) realitzar un cicle formatiu que regula el Departament d'Ensenyament (2000 h.)
- b) realitzar un curs per a aturats que regula el Departament de Treball (de 400 a 700 h.)
- c) realitzar un curs de formació continuada; o bé dels que regula el Departament de Treball o bé, de la FORCEM (durada màxima de 350 h.)

d) adquirir les competències professionals des de l'exercici de l'activitat com aprenent.

El cicle formatiu permetria una formació integral més completa vers una professió (i no únicament una ocupació) que facilitaria major oportunitats personals i professionals. La resta d'opcions suposa un camí més acotat encara que, possiblement, amb un accés més ràpid al mercat laboral. Malgrat això, cap de les opcions habilitarà per a la certificació i acreditació d'instal·lacions conforme la llei. Caldrà presentar-se a la prova que regula el Departament d'Indústria (ara inclòs a Treball), el qual expedeix l'única certificació vàlida. Conclusió: de 3 a 4 organismes, diferents itineraris i tan sols un certificat vàlid.

Sembla evident, que la societat el que realment necessita i vol són professionals qualificats i que, en darrer terme, poc importa el sistema a través del qual s'ha-gi adquirit aquestes competències. El rerafons d'aquesta Llei persegueix aquest objectiu a través de la definició d'un Sistema de Qualificacions que integri, des d'un Catàleg modular, les diferents formacions professionals, aspecte aquest que beneficiarà en la transparència del sistema, la mobilitat del mercat laboral i el concepte de formació al llarg de la vida.

La Ley de Cualificaciones i Formación Profesional defineix instruments per fer possible aquesta integració, entre els quals destaca els Centres integrats de FP. És en aquest punt, penso, que ens toca treballar, definint als nostres centres una oferta integrada, especialitzada i de qualitat, que ens afavoreixi per esdevenir centres de referència en el sector. Si en som capaços, garantirem una formació professional capaç d'absorbir i donar resposta a les necessitats del mercat, una formació professional de futur.

Noticiari Breu

BALMES

3 X 3 bàsquet

Com anem fent des de fa tres anys, el diumenge 30 de març es va realitzar el campionat de bàsquet 3x3. La iniciativa, preparada des de la secció d'esports extraescolars, va ser un èxit tant de participació com de nivell. D'aquesta trobada en surten els representants que, després, jugaran la fase final catalana i, si guanyen, l'estatal. Aquesta acció és una oportunitat interessant per potenciar una variant del bàsquet que treballa molt l'esportivitat entre els jugadors, així com la participació i el treball en equip.

CALDES

Una alumna a la selecció catalana

La Selecció Catalana de Bàsquet ha triat una de les nostres alumnes de 6è de Primària per participar en els Campionats d'Espanya que se celebraran durant les festes de Setmana Santa a Blanes. La Cristina Pedrals entrena amb una selecció de jugadores de Catalunya que finalment s'ha reduït a dotze joves promeses. Li desitgem molta sort.

El diari de la pau

Durant el mes de març hem realitzat diversos actes a favor de la pau. Els alumnes d'infantil i primària van elaborar una gran pàgina de diari amb titulars de notícies positives de tot el món. Aquesta gran pancarta es va penjar a la façana de l'entrada principal. L'activitat va estar seguida per tots els alumnes que van cantar cançons sobre la pau en català, castellà i anglès. Per acabar es va llegir un manifest i es va fer una estona de silenci.

CALELLA

Fem sentir el nostre crit a favor de la Pau

A banda d'estar atents als diferents actes convocats a favor de la Pau, hem creat el

«Racó de la Pau» a l'entrada de l'escola. És un espai molt visible que ambientem amb música on hi anem penjant tot allò que anem fent per la Pau. Una de les accions realitzades ha consistit en recollir propostes dels alumnes per veure quines accions a favor de la Pau podríem fer a l'escola. Una de les que ja hem fet és «1 min x la pau» on es demana als alumnes que dediquin un minut diari a trobar raons en contra de la guerra i a favor de la pau que dipositaran en una bústia situada al «Racó per la Pau». Aquesta és una de les moltes iniciatives que s'han proposat. Ja us anirem informant.

GRANOLLERS

Setze dobles

Els nens i nenes de 4t de primària sortim a «Setze dobles». Estem molt emocionats perquè ha estat la primera vegada que sortim en una sèrie. Ens van gravar en una classe de 6è, que vam ambientar com si fos de quart. Mentre pujàvem les escales estàvem molt nerviosos. Ens vam emocionar en veure tantes càmeres juntes; pensàvem que hi havia menys cables. Les escenes que vam rodar formen part del capítol 12è de la sèrie que s'emetrà el dimecres 9 d'abril. Al final, tots ens vam fer dues fotos amb els protagonistes de la sèrie. Ens va agradar molt, ens vam divertir i ens vam sentir molt bé.

IGUALADA

Premi al professorat

El Joan Torrents, professor de l'Escola Pia d'Igualada, ha estat guardonat amb el Premi d'Innovació Pedagògica Florenci Morera, emmarcat en els «Premis Ciutat d'Igualada», *pel seu treball físic i químic a través de la fotografia*. El premi està convocat per la Federació d'AMPAS de les quatre Escoles Religioses d'Igualada i obert a la participació de concursants d'Igualada i comarca. Felicitem en Joan per la seva tasca.

SARRIÀ-CALASSANÇ

Intercanvi

El divendres 21 de març va finalitzar l'intercanvi dels alumnes de 3r d'ESO de l'Aula Europea amb Metz. El novembre van venir els alumnes francesos i el març hi van anar els nostres. Aquest ha estat el 6è intercanvi amb l'escola Jean Bouchez. Aquest any, el tema treballat ha estat l'actuació de les Institucions Europees a partir dels conflictes bèl·lics que van afectar les dues ciutats (la segona guerra mundial a Metz i la guerra civil a Barcelona). L'intercanvi ha estat de 15 dies.

Concursos

El dia 20 de març es va portar a terme la realització de les Proves Cangur. A la convocatòria d'enguany s'hi van presentar, de l'Escola Pia Sarrià-Calassanç, un total de 65 alumnes: 33 de segon cicle d'ESO i 32 de batxillerat.

Teatre

Els alumnes del CV de Teatre de 3r d'ESO van representar, el dia 7 de març, per a tots els seus companys de segon cicle, l'obra «Gente bien» de Santiago Rusiñol que havien preparat durant el crèdit. La qualitat interpretativa dels joves actors va sorprendre tots els assistents, tant és així que se'ls va demanar de poder-la tornar a representar per a l'alumnat de batxillerat.

INSTITUCIÓ

Fòrum Vida i Evangeli

Els dies 8 i 9 de març va haver-hi la trobada anual «Fòrum Vida i Evangeli» de la qual l'Escola Pia de Catalunya n'és convocant. Una de les dues ponències va anar a càrrec de David Jou, antic alumne de Sitges, catedràtic de Física a Bellaterra i poeta, que va participar també en els Fòrums de preparació de l'Assemblea.

Ens manifestem a favor de la Pau

El dia 20 de març, malgrat totes les manifestacions i l'opinió pública majoritària en contra, comencen els atacs a l'Iraq. Totes les nostres escoles es posicionen clarament a favor de la Pau.

Trobada grups de Missió

El dia 28 de març va tenir lloc la trobada dels grups de Missió, a l'escola nova de Mataró. Mossèn Jordi Cussó ens va parlar de la necessitat de crear una cultura de Pau. L'Andreu va comentar en quines línies li semblava que podíem continuar avançant. Una celebració i un pica-pica van cloure la trobada molt agradable.

NECROLÒGIQUES

El dia 31 de març, sobtadament, va morir a la comunitat de Santa Eulàlia el P. Darius Rumeu, als 88 anys. En anys més joves havia treballat al sud de França, a Saint-Papoul, en una residència per a nois dependents de justícia i destacava per la seva generosa entrega i austeritat de vida.

Cartellera Informativa

Els vespres de Santa Anna.

Dijous 27 d'abril,

Per cloure l'any Gaudí, el Sr. Josep Batalla, arquitecte i psicoesteta farà una conferència sobre «Antoni Gaudí i la fermesa de caràcter».

Sant Josep era fuster i un cap de biga serrava...

Títol o professió: heus ací el dilema

En un moment distès –en queden tan pocs!–, a la sala de mestres comentem el calendari escolar valencià en ocasió de les festes de Sant Josep (quants dies duren? I aquí som l'únic lloc on fem rigorosa bondat tot l'any?). Poc després, em connecto al correu electrònic i trobo el missatge de la redacció de Papers: «has de parlar de la qualificació professional». Em ve al cap la imatge del patró dels fusters.

I és que en moltes ocasions hem acabat reconeixent –i coneixent– les persones per allò que feien més que no pas pel que eren. Més per la professió que per la qualificació. I encara menys pel títol que tenien o pels estudis –reglats o no reglats– que s'havien realitzat. Sobretot aquests darrers anys, quan el ser i el fer s'ha distanciat tant per l'enorme divorci entre la universitat i el món laboral: comercials que un dia descobrim que són advocats, oficinistes que han fet magisteri, etc. Els reconeixem com a allò que fan.

Però, és cert: som massa funcionaris que depenem del títol, de l'escalafó, de l'antiguitat o del mèrit. I, encara més en el nostre cas, qui defensarà el valor dels

títols sinó la gent del sistema acadèmic? Tanmateix, això comença a acabar-se. Ara, el que es porta són les competències i les habilitats. O sigui, que ja no es tracta de dir que Sant Josep era fuster perquè tenia el títol de la formació professional de grau superior i un postgrau en bigues de cedre de Líban i, per tant era fuster, sinó que havia adquirit la capacitat d'escapçar els troncs de forma que els nusos no ocupessin la part extrema i que l'extracció de l'escorça no malmetés la resistència global de la fusta i, per això, era fuster.

Amb tot, també caldria que per a l'assoliment de molts perfils professionals s'hi pogués arribar tant des del món formatiu acadèmic com des de la pràctica laboral. En això, hem d'aprendre molt de certs països europeus.

Quan ja havia confegit aquestes ratlles veig dos dels docents de l'escola que van a l'Assemblea. Els han fet arribat una carpeta de cartró reciclat. Els pregunto si cal cap títol per anar a l'Assemblea, és clar! o si, més aviat, es demanen unes certes capacitats. Però, això tocarà el proper mes. Em miren estranyats...

Zum-zum

papers•

és una publicació del
SECRETARIAT DE LES
INSTITUCIONS ESCOLARS
DE L'ESCOLA PIA DE
CATALUNYA
Ronda de Sant Pau, 80 2n
08001 Barcelona
Tel.: 93 441 00 04
Fax: 93 441 02 87
escolapia@escolapia.net
www.escolapia.net

Consell de redacció:

Oriol Blancher, Ricard
Coma, David Magrí,
Eulàlia París,
Xavier Sanchís.

Col·laboradors:

Beatriu Garrido, Manel
Bagunyà, Responsables de
Mediateca

Maquetació:

Serafi · indústria gràfica

Coordinació:

Eulàlia París.
papers@escolapia.net

ABRIL 2003

- 2 · Presentació projecte APQUA (15,30-18h)
- 5 · 3ª Trobada de Monitors "Mou-te"
Reunió Federació d'APAS a l'E.P.Sabadell
- 10 · Reunió responsables FOC (16-18h)
- 11 · Darrer dia del 2n trimestre
- 13 · Rams
- 22 · Inici del 3r trimestre
- 27 · Aplec Pasqual «Mou-te»
- 28 · Reunió coordinadors de pastoral (16-18h)
Reunió delegats dels alumnes (16-18h)
- 30 · Reunió responsables d'extraescolars (15,30-17h)

MAIG 2003

- 8 · Visita a l'Escola El Puig (matí)
- 9 · Jornada Esport i Convivència a Balaguer
- 12 · Reunió constitutiva del Consell de les Institucions (19-21h)
- 14 · Reunió coordinadors ensenyaments post-obligatoris (10-13h)

- 15 · Reunió de revisió PAI i PAM (10-13h)
- 21 · Reunió coordinadors ESO (10-13h)
Reunió jurats Premis a la Creativitat (16,30 a 17,30)
- 22 · Formació secretaris d'estudis (9,30 a 13,30h)
Reunió Mediatecaris (10 a 13h)
- 24 · Jornada Pedagògica a Mataró.
- 27 · Reunió responsables d'informàtica (10 a 13h)
- 28 · Reunió coordinadors de primària (10 a 13h)
Lliurament dels Premis a la Creativitat.
- 29 · Reunió responsables PGS (16-18h)

Si no es diu altrament, les activitats col·lectives es realitzaran als locals de l'Equip de Gestió.

(*) Alerta! Canvis respecte al calendari general.